

forkastes af skifteretten, men hvor der dog har været grund til skepsis med hensyn til de pågældendes fuldstændige upartiskhed og uafhængighed af vedkommende fordringshaver. Såfremt de dominerende kreditorer har modsat sig, at der vælges flere kuratorer, har skifteretten ikke efter de gældende regler hjemmel til at beskikke yderligere kuratorer. Udvalgets forslag har til formål at give bedre mulighed for at beskytte mindretalskreditorerne.

Da kurator efter udvalgets forslag straks efter konkursdekretets afsigelse får rådighed over samtlige boets aktiver, finder udvalget det nødvendigt, at det sikres, at risikoen for tab for boet, der skyldes kurators dispositioner over aktiverne, eller som skyldes kurators fejl og forsømmelser, bliver afdækket forsikringsmæssigt. Udvalget foreslår, at kurator straks efter udpegningen skal tegne kautionsforsikring mod tab. Udgiften hertil afholdes som en boudgift. Hvis kurator ikke i forvejen har tegnet en ansvarsforsikring for fejl og forsømmelser, skal han tillige straks efter udpegningen tegne en sådan forsikring. Efter de gældende regler i konkursloven er det ikke obligatorisk for kurator at tegne ansvarsforsikring, men pligt hertil gælder dog for advokater efter andre regler. Udgiften til tegning af ansvarsforsikring skal efter forslaget betales af kurator.

Justitsministeriet er enig i udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til betænkningen, side 23 ff., og til lovforslagets § 1, nr. 11.

3.1.2. Advokatbeskikkelse for skyldneren

Konkurslovudvalget finder, at der kan være behov for at forbedre skyldnerens muligheder for at få beskikket en advokat under en konkurs. Udvalget anfører blandt andet, at skyldneren har meget begrænsede muligheder for at reagere over for kurator, hvis denne frygtes at tilsidesætte hensynet til skyldneren eller i øvrigt at handle til skade for boet. Skyldneren har ofte hverken økonomisk mulighed for eller menneskelige ressourcer til at varetage sine interesser. Udvalget foreslår på denne baggrund, at skifteretten skal kunne beskikke en advokat for en personlig skyldner – dvs. en fysisk person – når blot denne skønnes at have behov herfor. Beskikkelse skal således kunne ske, uanset om der foreligger en tvist, og uanset om skyldneren opfylder de økonomiske betingelser for fri proces. Beskikkelsen skal kunne finde sted når som helst under sagens forløb, også før der er afsagt konkursdekret.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets overvejelser og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til betænkningens side 28 ff. og til lovforslagets § 1, nr. 10.

3.1.3. Bobehandlingen

Udvalgets forslag vedrørende bobehandlingen går navnlig ud på at overføre en række af de mere forvaltningsmæssigt prægede bobehandlingsopgaver fra skifteretten til kurator, således at skifteretten primært kommer til at fungere som et tvistløsende organ.

Udvalget anfører, at der kun sjældent skal tages stilling til tvistigheder på skiftesamlinger, og at fordringshavernes deltagelse i skiftesamlingerne i praksis som regel er meget begrænset. Skifteretterne udfører efter den nugældende ordning et betydeligt og ressourcekrævende arbejde med tilsyn og almindelig kontrol med bobehandlingen, som der erfaringsmæssigt ikke er noget særligt behov for. På baggrund heraf, og bl.a. under hensyn til udvalgets forslag om udvidet mulighed for advokatbeskikkelse for skyldneren og om udvidelse af kreditorudvalgets beføjelser, finder udvalget, at der ikke bør være pligt for skifteretten til at afholde retsmøder, som alene går ud på forvaltning og almindelig kontrol med bobehandlingen. Udvalget foreslår således, at de gældende regler om obligatorisk afholdelse af skiftesamling ændres, sådan at afholdelse af skiftesamling alene skal finde sted efter begæring. Forslaget skal ses i sammenhæng med udvalgets forslag om øget information til kreditorerne. Skiftesamling – hvorved alene forstås møder i skifterettens regie – skal efter udvalgets forslag alene afholdes til afgørelse af judicielle spørgsmål, herunder valg af bostyre, tvister i forbindelse med fordringsprøvelsen samt salærfastsættelse, og til eventuel afhøring af skyldneren eller andre.

Udvalget finder bl.a., at prøvelse af fordringer bør overlades til kurator i alle tilfælde, hvor der ikke er tvist. Udvalget anfører, at det i praksis er yderst sjældent, at skifterettens gennemgang af kurators indstillinger giver anledning til ændringer, hvis kurator er en rutineret bobehandler. Kurator vil som efter de gældende regler skulle underrette anmelderen, hvis en fordring ikke agtes godkendt. Hvis der opstår tvist, bør det være op til den, som vil bestride kurators indstilling, at indbringe spørgsmålet for skifteretten inden en bestemt frist. For at styrke fordringshavernes muligheder for at bestride et anmeldt krav, foreslår udvalget herefter for det første, at kurator skal have pligt til at offentliggøre tidspunktet for, hvornår de anmeldte fordringer vil blive prøvet, og for det andet, at fordringshavere, der vil bestride en fordring, skal have adgang til at anlægge sag herom ved skifteretten.